

[Johannes Nielsen.]

det andet høje Ting har i Folketingsudvalgets Betænkning erklæret, at de ikke vil være med til at fremme denne Lov. Men de har dog sagt, at de vilde være med til at lette Kommunernes Byrder, hvad angaar Udgifterne i Anledning af Arbejdsløshed og til Arbejdsløshedens Bekæmpelse, og jeg forstaaer ikke, hvorfor de ærede Medlemmer af Det konservative Parti da ikke vil være med til nu at gøre dette Skridt, hvorved der vilde bidrages betydeligt til at aflaste Kommunerne.

Den ærede Ordfører for Vensure rettede en Forespørgsel til mig om, hvad der betales i Arbejdsløshedsunderstøttelse. Det var ikke de rigtige Tal, det ærede Medlem nævnte. Der er ingen, som kan faa 4 Kr. daglig i 130 Dage. Det højeste Dageantal, i hvilket de kan faa den Understøttelse, er 100, og det gælder kun gifte Forsørgere, som har været Medlemmer i 3 Aar. De, der kan faa Understøttelse i 130 Dage, kan kun faa 21 Kr. om Ugen. Og jeg vil gerne oplyse, at for Landarbejdere er Maksimumsunderstøttelsen 2½ Kr. om Dagen i 6 Dage om Ugen; mere kan de ikke faa.

Det ærede Medlem talte dernæst om den Mangel paa Arbejdskraft inden for Landbruget, som findes. Jeg troede, at vi for saa vidt var ude over den Diskussion, efter at Socialministeren og Partierne har drøftet dette Spørgsmaal i flere Møder. Jeg skal dog gerne oplyse for vort Vedkommende, at i vor Arbejdsløshedskasse har vi udfoldet store Bestræbelser for at bringe Landbruget den manglende Arbejdskraft, som har været ønsket f. Eks. i Høsten. Vi har mange Gange sagt til vore Afdelinger: det er meningsløst, at vi har unge Arbejdere, som gaar ledige inde i Byerne, og som er i Stand til at udføre Landbrugsarbejde. Og vi har henstillet til de paagældende at søge ud. Vi har for nogle Aar siden avertcret i samtlige Blade uden Hensyn til politisk Farve, der udgaar til det danske Landbrug, at man ved at henvende sig til vor Arbejdsløshedskasse kunde faa Folk. Vi har her i Landet ca. 1 100 Kontrollkontorer, et Kontrollkontor i omtrent hver eneste Kommune. I Fjor sendte vi den samme Meddelelse ud: Mangler Landbruget Arbejdskraft, saa se at komme Landbrugerne til Hjælp; det er meningsløst, at vi

har Folk, som skal gaa ledige og hæve Understøttelse, naar der er Beskæftigelse at faa. Og vi har altid sagt til vore Kontorbestyrere, at i saadanne Tilfælde er det jo ikke efter Tariffen, der skal betales, men der skal betales efter den Løn, der i Almindelighed betales paa Egnens gode Gaarde. Den Løn skal vore Folk ogsaa tage Arbejde til.

I Fjor spurgte vi vore Kontorbestyrere om, hvilket Resultat der var naaet, og vi fik da den Oplysning fra Kontorbestyrerne, at der hos dem var forlangt 3 853 Mand til Arbejde paa Landet, og 3 688 Pladser var besat, altsaa kun 165 Forlangender var ikke imødekommet. Men det blev tillige oplyst, at det for alle disses Vedkommende drejede sig om Arbejdsgivere, der i Almindelighed ikke kunde holde paa deres Folk — der findes jo alle Vegne nogle, som ingen vil gaa i Arbejde hos. Men paa samme Tid, som vi havde besat 3 688 Pladser, havde vi endnu 2 749 arbejdsløse Landarbejdere, som gik og ventede paa at faa Beskæftigelse i Landbruget. Rundt om i vore Afdelinger gik altsaa ca. 3 000 og søgte Beskæftigelse ved det danske Landbrug i Høstens Tid, uden at de fik noget Tilbud om Arbejde. Dette Bevis fra vor Arbejdsløshedskasses eget indre Liv er blevet bekræftet ved den Beretning, som Arbejdsdirektøren aflagde ved sidste Aarsmøde. Arbejdsdirektøren, der har samtlige Amtsarbejdsanvisningskontorer under sig, udtalte, at der har lydt Røster om, at der var Mangel paa Arbejdskraft inden for Landbruget, og det er der muligvis ogsaa; men naar der henses til, hvor mange Pladser der er besat, saa maa Resten af Arbejdskraft til Landbruget være Tjenestepiger, Husassistenter og ungt Tyende, der er i en saa ung Alder, at de endnu ikke har Adgang til at blive Medlemmer af en Arbejdsløshedskasse, altsaa søges uden for Arbejdsløshedskassernes Kreds. Jeg synes, at dette i Forbindelse med de Oplysninger, som Socialministeren har givet, bekræfter, at man skal tale saa sagte om Mangel paa Arbejdskraft inden for Landbruget.

Da jeg saa Oplysningerne i „Statistiske Efterretninger“ om det store Antal Arbejdere, Landbruget mangler, gav jeg mig til at forhandle med Statistisk Departement og bad om Adgang til at se de paagældende